

Kamenné město Žoldákův průvodce po Markarthu

napsala Amanda Alleia
žoldačka

okud si vyděláváte na živobytí mečem ve Skyrimu, určitě jeho ostří namiřte i k Markarthu, hlavnímu městu Plání. V Kamenném městě problém stíhá problém, a to znamená spoustu možností k výdělku. Vaše námezdnické instinkty by vás měly nasměrovat k zákazníkům s nejučtějšími měšci, dávejte si ovšem pozor při odpočinku.

Markarth není žádný Bílý průsmyk, kde je díky žoldáckým kumpaniím, jako jsou Druhové, námezdný voják uznávaným profesionálem, a ani Větrný žleb, kde vám válečnická zručnost vydělá zlato a slávu na turnajích. Ne, Markarth má svá vlastní pravidla, která vám ovšem místní lidé jen tak neprozradí. Naštěstí pro vás je tady stará paní Aleia, aby vám trochu posvítla na cestu.

Prvním, čeho si v Kamenném městě všimnete, budou... kameny. Říká se, že trpaslíci město vytesali do hory, a jak se tak na něj dívám, klidně by to mohla být pravda. To v první řadě znamená, že celé tohle místo je orientované svisle, a ulice jsou vlastně útesy. Prostě a jasně, až budete mít plnou hlavu medoviny, dávejte si zpropadeně velký pozor.

Jakmile vejdete do samotného města, ocitnete se na trhu. Kupci obvykle jídlo a šperky prodávají přímo na ulicích. Nejoblíbenějším jídlem je tady maso, na skalnaté půdě v okolí toho totiž moc nevypěstujete. A většina prstenů a náhrdelníků, které tady najdete, je ze stříbra. Že by za to mohl velký stříbrný důl, který se rozkládá přímo ve městě? K tomu se ale dostaneme za chvíli.

Až už budete dělat cokoli, na nic se neptejte Markarthské městské stráže. Pomohou vám asi tak jako rozružený ledovcový pavouk, když se mu zamotáte do sítě. A když navíc zmíníte cokoli o Zapřísáhlých, možná vám dokonce plivnou do oka. Když už píšete o Zapřísáhlých, tihle divoši a divošky budou v Markarthu vašim hlavním zdrojem příjmů. Jarl má skoro pořád vypsanou odměnu na nějakého jejich náčelníka, a jestli vám nevádí zkřížit meč se sekerou někoho, kdo nemá ani na žejdlík piva, máte práci, kdykoliv si zamanete.

Až se trhu dosytosti nabažíte, zamiřte do hospody Stříbrná krev. Pití tam ovšem ředí (a podle kovové příchuti nejspíš vodou z potoka, který protéká hornickou čtvrtí). Co je ale důležité, můžete si tam najmout pokoj. Levné místo, kam složit hlavu, totiž v Markarthu budete hledat těžko a příjemné hledání to určitě nebude. Místní cizincům nevěří, takže si ušetřete námahu a zaplaťte si skutečný hostinský pokoj.

Až se po cestě trochu vzpamatujete, zjistíte, že Markarth je velkým útesem uprostřed rozdělen na dvě části. Ta část, kterou protéká velká řeka, se jmenuje Říční strana, a ta druhá zase Suchá strana. Na Říční straně žijí taviči rudy a vůbec místní dělníci, takže se tam ani nenamáhejte chodit. Raději zamiřte přímo na Suchou stranu a promluvte si s místními nordskými šlechtici. Uvidíte, jaké potíže zrovna mají a zda byste jim s nimi mohli (za příslušnou cenu) pomoci.

Dvě nejzajímavější místa, která tady stojí za vidění, jsou Dibellin chrám a Cidhenský důl. Chrám stojí na vrcholu centrálního útesu. Pokud jste zadobře s božstvy, můžete tam zajít, ale upozorňuji, že Dibelliny kněžky do svých vnitřních svatyní nepouštějí muže. Takže jim tam nelezte nepozváni, pokud se nechcete proletět dlouhým pádem k velmi krátkému konci.

V Cidhenském dolu se těží všechno to stříbro, o kterém jsem mluvila. Je to ale také vězení. V Markarthu těží rudu vězni, a rudy je tam hodně. Takže se ve městě nenechte chytit při něčem nezákonném, jinak skončíte jako kopáči. Celý důl zřejmě patří jedné ze zdejších velkých rodin, Stříbrokrevným. (Všimli jste si, že i hospoda se jmenuje po nich? Mějte své žoldácké oko stále otevřené a všimněte si podobných náznaků.) Zkoušela jsem se setkat s hlavou rodiny Stříbrokrevných a zjistit, zda nenabízejí nějakou práci, ale hlídání jejich dolů není zrovna to, kvůli čemu jsem se na tohle řemeslo dala. Na což je třeba pamatovat, pokud tady hodláte zůstat několik měsíců.

Poslední místo, o kterém se zde zmíním, je Podskální pevnost, sídlo jarla z Markarthu. Je to přepychový palác jako každý jiný (tedy jako každý jiný postavený pod zemí), co by vás však mělo zajímat, je město pod pevností. Správně, pod Markarthem je ještě jedno město. Jedna z těch starých trpasličích rozvalin. Občas se tam pořádají výpravy, na kterých se dá slušně vydělat hlídáním průzkumníků a možná i nalezením nějakého toho pokladu. Pokud budete mít štěstí, možná narazíte na jeden ze starých trpasličích strojů, a až ho rozbijete, můžete si třeba domů odnést suvenýr.

Tak, ruka staré paní Aleii už je unavená, a to znamená, že průvodce je u konce. Ale ještě poslední rada, držte se v Markarthu dál od problémů. Nezačínejte potyčky. Nesnažte se potyčky zastavovat. Nestrkejte hlavu do ničeho, za co vás někdo z města neplatí, protože, věřte mi, nikdo tam o vaši hlavu nestojí. Vydělávejte, pijte medovinu, prohlédněte si pamětihodnosti a pak pokračujte v cestě. V Kamenném městě se nic nemění, a je to tak správně.

Skryrim.4fan.cz